

Уплашилъ се кумчо-вълчо и ударилъ на бѣгъ. Той пристигналъ при лисицата цѣлъ запъхтѣнъ, съ изплезенъ езикъ и потъналъ въ кръвъ.

— Е, засмѣла се тя насреща му, можа ли да надвиешъ човѣка?

— А-а-а-хъ, кумице, кумице, завилъ той жално, по-скоро дай билки за ранитѣ ми, че умирамъ отъ болки.

Отъ нѣмски: Хр. Спасовски

С И Н Я Т А П Т И Ц А.

Пжтувахме за Америка.

Привечерь параходътъ бѣ спрѣлъ край брѣга. Слѣзохме да убиемъ нѣкоя водна птица, защото храната ни се бѣше привършила.

Край една гора азъ забелязахъ нѣкаква синя птица, необикновено красива. Проследихъ я навѣтре въ гората, гръмнахъ, но не можахъ да я убия. После се увлѣкохъ по други. И, накрай, ми се удаде да улуча една, която падна простреляна предъ мене.

Когато ми се свършиха патронитѣ, тръгнахъ да се връщамъ. Едва сега забелязахъ, че се е стъмнило, и че съмъ загубилъ посоката — не знаехъ на къде да вървя.

Въ лутаницата си попаднахъ на диваци, които ме следѣли. Тѣ ме заобиколиха и ме поведоха къмъ тѣхния лагеръ. Нѣколко души останаха да ме пазятъ, а другитѣ влѣзоха въ една колиба, дето дълго и високо говорѣха. Най-после се чу повелителенъ гласъ и всичко утихна.

Когато главатарътъ имъ излѣзе, азъ ясно забележихъ, че на кожената му дреха бѣше ушито изображение на сѣщата синя птица, която азъ току що бѣхъ убилъ, и която висѣше привързана на ремѣка ми.

Веднага разбрахъ вината си. Убилъ съмъ птица, която била свещенна за това племе. Какво ще правятъ съ мене? Живъ ли ще ме изгорятъ, или ще ме разкъсатъ на части?

Въ това време предъ мене се появи човѣкъ съ кожи и пера. Той почна да разпорежда. Азъ не можехъ да разбера, какво ще правятъ